

Hesap Gününe Hazır Mıyız?

Gönderen Kadir Hatipoglu - Haziran 30 2022 01:00:00

Hesap Gününe Hazır Mıyız?

Hesap Gününe Hazır Mıyız?

"İnsanların hesaba ¸ekilmeleri yaklaştı. Hâlöbuki onlar gaflet i¸inde yüz ¸evirmekteler." (Enbiya, 21/1) Hepimizin bildiği gibi, dünyaya gelmek ve yaşamak ne kadar ger¸ekse, ölüm ve ahiret de o kadar ger¸ektir. Bizler dünyaya ebedî kalmak i¸in gelmedik. Yaratılışımızın bir gayesi vardır. Allah Teala ölümü ve hayatı hangimizin daha güzel ve hayırlı işler yapıp yapmayacağımızı denemek i¸in yaratmış ve dünyada bize sayılamayacak kadar ¸ok nimet vermiştir. Bu nimetlerin karşılığında kendisine şükretmemizi, emirlerine itaat edip yasaklarından sakınmamızı istemektedir. Ancak bizler zaman zaman bundan hi¸ haberimiz yokmuş gibi yaşayıp, varlık nedenimizi unutabilmekte, dünyanın ¸ekiciliğine kapılıp Allah’ın emirlerinden yüz ¸evirebilmekteyiz. Oysa kâinattaki düzenin bozulması, her şeyin altüst edilerek yok olması, yok olan ve ölün şeylerin yeniden diriltilerek ayağa kalkması ve mahşere doğru yönelmesi anlamına gelen kıyamet ve hesap günü, elbette bir gün gelecektir. İnsanın ölümü de bir a¸ıdan onun kıyametidir. Allah Teala bu ayette, verdiği nimetlerden dolayı bizi hesaba ¸ekeceğini, bununla birlikte insanların bu ger¸ekten habersiz ve gaflet i¸inde yaşadıklarını haber vermekte ve hesap günü i¸in hazırlıklı olmamız konusunda hepimizin dikkatini ¸ekmektedir. İşte bizler bunu düşünerek yaşamalıyız. Gaflet dediğimiz şeyin, hem inanan hem de inanmayan insanla ilgisi vardır. İnanan insanın gaflette bulunması, ahret / hesap gününe iman ettiği halde orası i¸in gereken hazırlığı yapmaması, hesap düşüncesinden habersiz bir şekilde yaşaması, Allah’ın yasaklarından sakınmaması, tövbe edip Allah’a olan kulluk görevlerini yerine getirmede gereken özeni göstermemesi, ayrıca iyi işler yapmamasıdır. Yani inandığımız halde yapmamız gereken şeyleri hayatımızın dışına ¸ıkarmak, unutmak, yok saymak, terk etmek gibi. Allah’ın inkâr edenlerin gaflette bulunması ise, kendini yaratana kabul etmemesi, hayatı sadece bu dünyadan ibaret sayması ve buna göre yaşaması, dünyada yaptığı iyilik ve kötülüklerden de sorumlu olduğunu düşünmemesi, peygamber ve ilâhî vahiy tarafından uyarıldığında da bunlara sırt ¸evirmesi ve kulak tıkamasıdır. Dünya meşguliyeti, zaman zaman asıl var oluş nedenimiz olan kulluk görevimizi unutturabiliyor, hi¸ ölüm/hesap gelmeyecekmiş gibi büyük bir hırsla dünyaya bağlanabiliyoruz. İşte Allah Teâlâ Kur’anı Kerim’de bu ve buna benzer ayetlerle, bizlere kıyameti, ahiret/hesap

gününün, mizanı, cennet ve cehennemi hatırlatarak, dikkatlerimizi çekmekte ve bizi gafletten kurtulmaya çağdırmaktadır. Bizler her an Allah'ın gözetimi altında olduğumuzun farkında olup, yaptığımız şeylerden dolayı ahirette hesap vereceğimizi unutmadığımızda, hayatımıza daha bir çekidüzen verecek, daima dikkatli ve kontrollü yaşamaya, elimizden geldiğince iyilik yapıp, kötülüklerden uzaklaşmaya gayret edeceğiz. Bu durumda hem kendi nefsimize hem de diğer varlıklara karşı kötülük yapmaktan uzak duracağız. İbadetlerimizi yerine getirecek, görev ve sorumluluğumuzun bilincinde olacağız. Hayırlı insan olma yolunda yarışacağız. O zaman ailemize, akrabalarımıza, komşularımıza, çevremize ve hatta tüm insanlığa daha başka bir gözle bakacağız. Ayrıca ölüm ve ahiret kaygısıyla yaşadığımızda üzerimizdeki gaflet ve unutkanlık perdesinden sıyrılarak Rabbimize yöneleceğiz. Kısaca sorumluluk sahibi birisi olacağız. Her şeyi bu dünyadan ibaret görme anlayışı bize, Allah'ı, ölümü, hesabı kısaca sorumluluğumuzu unutturacak ve gerçek görevimizi yapmaktan alıkoyacaktır. Oysaki Allah'ı unutan, yaratılış ve varlık amacından sapabilir. Bu nedenle ölümü, hesabı sıkça düşünerek, ahiret hazırlığımızı ihmal etmemeliyiz. Sevgili Peygamberimiz (s.a.s) de;

أَكْثِرُواذِكْرَهَاذِمِاللَّذَّاتِ“Lezzetleri yok eden ölümü çokça anın” (Tirmizî, Zühd, 4) derken bunu bize hatırlatıyor. Bu anlayışla yaşadığımızda hem dünyamız, hem de ahiretimiz güzel olacaktır. Hayatımızı anlamlı kılan, yaratıcımızla olan bağımızı kopartmamakta yatmaktadır. Allah'ın çok büyük bir armağan ve lütuf olarak ihsan ettiği hayatımız, bizler için son derece anlamlı ve değerlidir. Ancak bunu anlamlı kılan şey, dünyanın ölütesine taşan bir amaç ve gayeye sahip olmak, yani ahirete inanmak ve bunun için hazırlık yapmak, gaflette bulunmamaktır. Çünkü Allah'ın verdiği nimetlerle hayatımızı devam ettiriyoruz. O'nun kulluk borcumuzu yerine getirip şükür içinde bir hayat yaşamalıyız. Hesaba çekilmeden, davranışlarımızın muhasebesini kendi içdünyamızda yapabilmeliyiz. Dünya ve ahiret birbirini izleyen iki gerçektir. Birini diğerine feda etmek yerine, ikisini birlikte düşünmeli ve ona göre dengeli bir hayat yaşamalıyız. Çünkü bunlar birbirini tamamlayan unsurlardır. Burada ne ekersek, ahirette onu biçeceğiz. Buna göre ahiret, insanın sonsuz hayatı, dünya ise ahirete açılan kapı ve ahiretin ekim yeri/yani tarlası, hangimizin daha güzel ve ahlaki davranışlarda bulunacağımız bir sınav meydanıdır. Netice olarak bu dünyada, zaman zaman karşılaştığımız ve çevremizde ortaya çıkan olumsuz şartlar, bazen de insanın kötü arzu ve ihtirasları, insanın basiretini bağlayabilmekte, iyilik ve kötülükleri görmesini önleyebilmektedir. Dolayısıyla bu ayette, dünyanın geçici nimetlerine aldanmayıp ebedî olan ahiret hayatına yönelmemiz istenmektedir. Amacımız, kendimizi dünyadan uzaklaştırmak değil, bilakis yaşarken Allah'a olan sorumluluğumuzun bilincinde bir hayat yaşamak ve hesap verme şuuruyla, imtihan meydanında olduğumuzu unutmamaktır. Zira yaşadığımız hayat, dinî ve ahlaki değerlerimize kayıtsız, ahirete, hesaba duyarsız bir şekilde harcandığında sıradan hâle gelir ve anlamsızlaşır. Kısaca hesap vermenin kaçınılmaz bir gerçek olduğunu ifade eden bu ayet, bize, gaflet içinde olmamamız, ölümü ve hesaba daima hazırlıklı bulunmamız gerektiğini ifade ediyor. Çünkü dünya hayatı,

ahiret hayatının yanında çok kısa bir zaman dilimidir. Dr. Faruk
GÖRGÜLÜ

[islam ve Hayat,Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)